

ский и прѣдсѣдателя на Архіерейскій съборъ останѣ начальникъ на Българската Екзархія. Ный му честитиѣмы новото званіе и му пожелахмы благополучно Екзархуваніе. Тукъ ще повѣрнимъ приказката си малко назадъ, за да раскрыйме една интрига, която ставала въ Екзархійскій домъ прѣдъ и въ избираніята но не са е свършила. Додѣто че комисіята разсѣждавала въ събраніето си, какъ да станѣтъ избираніята, нѣкои отъ комисаритѣ са заловили да увѣщаватъ тайничко дѣда Ловчанскій да си даде оставката отъ кандидатството, като много старъ. Тѣ го водили по одаитѣ и му шепнѣли за това до толкози, щото стареца са увѣрили, че това може да е по нѣкое по горне желаніе, и приготвили оставката си писменно. Нѣкои отъ прѣдставителитѣ усѣтили обаче работата и прибрали оставката въ джеба си прѣди да са прѣдстави на събраніето. Съ повторомъ написаната оставка става сѣщото. Тогава щѣтъ нещѣтъ сичкитѣ комисари пристѣпатъ до гласоподаваніе и за жалость на нѣкои си отъ тѣхъ жребія на пръвъ Екзархъ пада на дѣда Ловчанскій, когото искахъ да исхулятъ отъ числото на кандидатытѣ. Избираніето са свърши, нѣ интригата, видѣся че не была ся еще разрѣшила.

Като съобщаваме това на читателитѣ, ный не можемъ да не поскърбимъ за подобны интригы въ нашата черкова и въ нейнитѣ избиранія еще отъ първыи часъ. Ный толкози повече скърбимъ, колко-